

1899-06-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

Via de Monte Tarpeo 69 . 1 . Roma. — 27. VI . 99.

Kjære Ven! Et Brevkort fra min Moder fortæller mig, at den glædelige Begivenhed, De nu i saa lang Tid har ventet med Uro og Spænding, endelig er indtruffen.

Hjærtelig til Lykke, gode Ven; bring Deres Hustru min Lykønskning og gid nu ingen sørgelig Skuffelse dennegang maa komme efter. —

Om jeg nu ikke holdt af Dem vilde jeg misunde Dem. — Hvad mig angaar saa har jeg desværre altid været for fattig, og vil formodentlig altid vedblive at være det, til at kunne følge Deres Exempel; — jeg elsker Børn og kan ikke tænke mig nogen større Lykke end at have nogle. — Nu faar jeg nøjes med at glæde mig, hvergang mine Venner faar nogle, bliver jeg end ikke Fader saa synes jeg dog at jeg ligesom har lidt Del i dem alligevel, saadan som en gammel Onkel.

—

Hvor den Katastrofe, der dengang ramte Dem saa haardt dog blev til Deres Lykke — ja i meget højere Grad end De sikkert selv ahner eller kan forestille Dem. — Jeg fik inden min Afrejse det tydeligste Vidnesbyrd derom. —

—

Men jeg har glemt at takke Dem for et Brev

[2]

som jeg forlængst har modtaget engang nede paa Sicilien. —

Men hvor falder det Dem dog ind, at det skulde være overflødig eller, at jeg maaske helst var fri for det?

For det første skriver man nu ikke lange Breve til den, man ikke bryder sig om at høre fra igjen; for det andet har Deres Breve til mig indeholdt saa megen Sympathi for min Virksomhed og saa varmt et Venskab for mig selv, at de har været mig sjældent

kjære og ofte har været mig til større Opmuntring end nogen andens. — Men nok herom, vi bør jo dog nu kjende hinanden. —

Om Deres eget Arbejde udtaler De Dem vel mistrøstigt, som det synes, fordi gode Venner dekourageret Dem. — Jeg gjentager her, at De gjør et godt Arbejde ved at tage disse gamle danske Kunstnere op til Behandling. — Man kan jo dog til syvende og sidst ikke gjøre noget bedre end at dyrke sit Land op, lad det saa være saa meget fattigere paa de store og rige Frugter. —

Jeg kan tænke mig at f. Ex Georg Brandes Hovedstrømninger engang vil synes forældet.; hvad han har gjort for sit eget Lands Literatur vil sikkert altid beholde sit Værd.

Og ærligt talt synes jeg, der maa være mere Til-

[3]

fredsstillelse ved at tage nyt Land ind end ved at pine den Jord ud, som Alverden har aagret med.

At Christiansen — vor brave gode Christiansen — kan gabe ved at tænke paa Constantin-Hansen er mig ikke uforstaaelig, men at denne for ham ikke usædvanlige Virksomhed kan have nogen Betydning for Dem og Deres Arbejde, lyder virkelig meget komisk — ikke sandt?

Jeg synes nu stadigt, at det er et godt Valg, De har gjort, og vær De ikke kjed af — som De vistnok engang var — , at De ikke fik Marstrand at skrive om; — Ære være den store Kunstner, det maa være [være] skrækkeligt at skulle skrive en stor Bog om ham — og stor skal den jo være.

At De saa kan blive træt af et noget ensformigt Arbejde forstaar jeg saa godt; men tag Dem saa et Pusterum en lille Tid med noget andet. — Tag f. Ex hened med hele Familien; det er en Overtro, at det er en Extravagance — naar jeg nu om nogen Tid tager til Ribe, saa benytter jeg det som en Extravagance; — og det ikke uden Grund.

—.

Jeg bor her Dør om Dør med Aubert, som
ikke ved, hvor god han vil være imod mig.
Jeg nægter ikke, at det nære Naboskab kan være

[4]

noget anstrængende; men rar er han nu.
Han fører mig i disse Dage ind paa de mær-
keligste Steder, som ellers er stængede for almindelige
dødelige — ja om det saa er Villa Albani !!
—tænk Dem den rigtige gamle Villa Albani —
som endogsaa Helbig, der har skrevet Kataloget, maa
gaa uden om. — saa har vi,): [dvs] Aubert forceret
den. — ja det er saamæn ikke hans Skyld at jeg
ikke har været til Taffels hos Paven. —

Naa men om alt dette maa jeg fortælle Dem
en anden Gang. —

Men inden jeg slutter maa jeg lette min Hat
for de danske Kunsthistorikere, og for det gode danske
Hoved i al Almindelighed — ja lad Dem nu
ikke forskrække — men jeg er ved et længere Sam-
liv med Aubert kommen en Del i indirekte
Berøring med udenlandsk): [dvs] tysk Kunstvidenskab
og jeg gyser naar jeg tænker paa, hvad man kan præ-
stere — det forekommer mig i saadanne Øjeblikke
næsten, som om jeg har hjemme i et Kulturland,
og jeg har hele mit Mellemgulv fyldt med hen-
gjemt ægte dansk Latter.

Vor gode — skal vi kalde ham danske — Holberg har dog
ikke omsonst berettet for os om den lærde Strid om
hvorvidt Venus i den troyanske Krig blev saaret udi
Armen eller udi Læggen! —

—

Mange Hilsener til Konen som til Dem selv Deres hengivne
Johan Rohde

Jeg sendte Dem engang fra Sicilien Pakke No 2. No 3 ligger og venter,
til De engang kan overkomme at læse den, om De gider.

Via di Monte Tarpeo 69., Roma. - 27. VI. 99.

Mjæst Ven! Et Brevet fra min Smøde fortæller
mig, at Din yndelige Begjærhed, ~~er~~ om i saa lang
Tid har været med Uro og Spænding, endelig er ind-
løffet.

Hjærtlig til Lykke, gode Ven; bring ~~me~~ min Hustru
min lykønsning og giv mig ingen sørgelig Skuffelse
derommed om kommer efter. -

Om jeg nu ikke hørd af ~~Dem~~ ellers jeg misundte
~~Dem~~. - Stund mig ogsaa saa nær jeg Des
være altid vent for fattig, og mit formodentlig alle
nødværn at være det, til at kunne følge ~~Dem~~
Eksempel; - jeg elsker Børn, og kan ikke tænke
mig nogen stjern Lykke end at have nogle. -

Min far er ogsaa end at gæste mig, hænging
min Venner far nogle, blive jeg end ikke Tante
Des ogsaa jeg dog at jeg lydsom have lidt ved
; ~~Dem~~ alligevel, sandan som en gammel
Onkel.

Om Din Katastrofe, der ogsaa ramte ~~Dem~~
saa haardt og var til ~~Dem~~ Lykke - ja
i meget højere Grad end ~~De~~ sikker selv
atme alle kan forestille ~~Dem~~ - Jeg fik
inden min Aftjen det lykkelige Vidnesbyrd
derom. -

Men jeg har glemt at lade ~~Dem~~ for et Brev

som jeg forlangt har modtaget engang med fra
Sicilien. -

Men hvis fæder du om dig ind, at du skulle
være overflødig eller, at jeg ondske helst var for
det?

For det første skriver man om ikke lange Breve til
den, man ikke bryder sig om at høre fra sig;
for det andet har du Breve til mig indeholdt den
mine Sympathi for mine Virksomhed og saa varmt et
Hensel for mig selv, at du har været mig sjældent
kjær og ofte har været mig til stor Opmuntring end
nogen anden. - Men nu herom, vi vil jo dog
kjende hinanden. -

Om du eget Arbejde udtaler du om
mit hidsigt, som det synes, fordi gode Venner har
dekorageret dig. - Og grundene her, at du
gjør et godt Arbejde ved at tage disse gamle Danske
Kunstværk op til Behandling. - Man kan jo dog
ikke sige og siger ikke gjem sig uden end at
sige sit Land op, lad det saa være saa meget
fuldigen paa de store og nye Ting. -

Og kan tænke mig at f. Ex Genl. Brantoes Støttelse
engang vil synes forældet; hvad han har gjort for
sit eget Lands Gode vil sikkert alle behøve sit
Vord.

Og endelig lidt synes jeg, det man var mere til.

fredstidelse ved at tage nyt Land ind end ved at
pæne den Jord ind, som Alverden har aagret med.
at Christiansen - var bror gode Christiansen - kan
gals ved at Jante paa Constantin - Hansen er mig
ikke uforsvarlig, men at dem for ham ikke usæd-
vanlige Virksomhed kan have nogen Betydning for
Dem, og Dems Arbejde, lyder virkelig meget Es-
miste - ikke sandt?

Thi synes vi stadig, at det er et godt Valg, De har
gjort, og var De ikke Egid af - som De vistnok
engang var - at De ikke fik Anseelse at skrive
om; - Men vær den store Kunstner, det man vær
nær smækket at skulle være en stor Bø og om
ham - og stor skal du jo være.

at De saa kan bli bæl af et meget enformigt
Arbejde juster i den god; men tag Dem saa
et Parstuen i lidt Tid med noget andet. - Tag
f. Ex hermed med hele Familien; det er en Overbe,
at det er en Erhvervsmænd - saa i den om
nogen Tid tage til Ribe, saa betragte i det kom
en Erhvervsmænd; - og det ikke uden Grund.

Thi bare har Der om Der med Arbejde, som
ikke ved, hvor god man vil være imod mig.
Thi nægtes ikke, at det men Natostale kan være

noget anstrengende; men det er han nu.

Han fik mig i disse Dage ind paa de mær-
kelige Skæbne, som ellers er stærkere for almindelige
dødelige - ja om det saa er Villa Albani !!

- Trøst Dem den rigtige gamle Villa Albani -
som udgives Helbig, der har skrevet Kataloget, men
gaa indom om. - saa har vi, vi: Aabes forrest
den. - Ja det er saameget igtens Sægt at jeg
ikke har været til Taffels hos Parli. -

Naa men om al dette saa jeg fortælle Dem
om anden Gang. -

Men endnu jeg slutte saa jeg lide min Hat
for de danske Kunsthistorikere, og for det gode danske
Stand i al Almindelighed - ja lad Dem nu
ikke forbrække - men jeg er ret et længe Sam-
liv med Aabes kommen en Del i indvirkende
Bemærkning om udlandet vi: Tykt Kunst i Danmark
og jeg gæbe naaer jeg tænkes paa, hvad naar pro-
sten - det forbrækker mig i saadanne Pjeltalke
mæster, som om jeg var hjemme i et Kællersland,
og jeg har hele omstændigheder fyldt med hen-
gjæng og danske Læder.

For godt - skal vi kald ham Danske - Holberg har dog
ikke omsonst ventet for os om den lærde Strid om
hvorvidt Venus i den kongelige Kirke blev saaret ved
Armen eller ved Lægen! -

Maaske Ståen til Komit 2 om til Dem selv Dem kongelige
Fotografier
Ty smide Dem engang for Sigtning Pæble N: 2. N: 3 ligesom vinder,
til D. engang har endnu en et læse den, om D. giden